

554

OKÓLNIAK MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 11 maja 1953 r.

w sprawie zasad udzielania zasiłków połogowych pracującym żonom pracowników odbywających kadrową służbę wojskową.

Powołanie do odbycia służby wojskowej pracownika, utrzymującego rodzinę z wynagrodzenia za pracę, może spowodować konieczność objęcia pracy zarobkowej przez jego żonę. Jeżeli będzie miał miejsce zbieg okoliczności, że żona podejmująca pracę jest w ciąży i do dnia porodu nie zdąży przepracować 4 miesięcy, nie nabywa ona prawa do zasiłku połogowego.

Zarówno z intencji przepisów o ochronie pracy kobiet jak i z intencji dekretu z dnia 6 września 1951 r. o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy kadrowej służby wojskowej i ich rodzin (Dz. U. Nr 46, poz. 339) należy wyciągnąć wniosek, że pozbawienie kobiety w takim przypadku zasiłku połogowego byłoby społecznie nie uzasadnione.

W związku z tym wyjaśnia się, że żonom pracowników powołanych do odbycia kadrowej służby wojskowej, które do dnia porodu nie przepracowały 4 miesięcy, należy wypłacać zasiłki połogowe przewidziane w ustawie o ubezpieczeniu społecznym, jeżeli zostanie stwierdzone:

- 1) że źródłem utrzymania rodziny był zarobek męża otrzymywany z tytułu zatrudnienia podlegającego obowiązkowi ubezpieczenia oraz
- 2) że będąca w ciąży żona podjęła pracę, powodującą obowiązek ubezpieczenia, nie później niż w ciągu 30

dni licząc od dnia, w którym pracownik rozpoczął kadrową służbę wojskową.

Powyższą zasadę przyznawania zasiłków połogowych należy stosować do tych przypadków, w których podjęcie pracy przez kobietę ciężarną nastąpiło po dniu 1 stycznia 1953 r.

Dla uzyskania prawa do zasiłków połogowych należy przedłożyć:

- 1) zaświadczenie z ostatniego miejsca pracy męża celem udowodnienia, że był pracownikiem najemnym;
- 2) zaświadczenie władz wojskowych, stwierdzające powołanie do odbycia kadrowej służby wojskowej i datę rozpoczęcia tej służby;
- 3) zaświadczenie z miejsca pracy żony, stwierdzające datę rozpoczęcia przez nią pracy.

Każdy przypadek zgłoszenia wniosku o przyznanie zasiłku połogowego według zasad niniejszego okólnika należy rozpatrywać indywidualnie, badając wnikliwie, czy przystąpienie do pracy nie nastąpiło jedynie w celu pobrania zasiłków, a następnie zaprzestania pracy.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. L. Chajna

555

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „RACJONALIZATORA PRODUKCJI“

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji“ oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji“ (Monitor Polski Nr A-46, poz. 625) następujące osoby zostały wyróżnione w 1952 i 1953 r. odznaką

„RACJONALIZATORA PRODUKCJI“

przez Centralny Zarząd Przemysłu Włókien Sztucznych:

Arendt Feliks, Bachowski Mieczysław, Bąkiewicz Jakub, Bilik Tadeusz, Bogdański Janusz, Bordęcki Stanisław, Ciołek Genowefa, Drajewicz Mieczysław, Drzewiński St., Elsner Otto, Flis Jan, Gasyna Lucjan, Górna Anna, Grabowski Ludwik, Grobelny Adam, Henke Michał, Janiszewski Zenon, Klos Eugeniusz, Kołodziejczyk Waclaw, Kowalski Edmund, Kułakowski Apolinary, Lewicki Longin, Lewy Antoni, Lipiński Antoni, Li-

siecki Zygmunt, Lisman Ignacy, Liwowski Jan, Majcher Stanisław, Majewski Czesław, Martyński Stanisław, Mędrak Józef, Mozol Stanisław, Mucha Lucjan, Myszkorowski Tadeusz, Muzyło Hubert, Ney Włodzimierz, Niemiec Karol, Ochman Mieczysław, Ostroch Stanisław, Pakulski Waclaw, Pasięka Józef, Perka Stanisław, Piernikarski Waclaw, Płoszaj Stanisław, Podolczak Bronisław, Rybicki Zbigniew, Saduła Szczepan, Sopiela Waclaw, Sozański Michał, Starzak Franciszek, Szypel Stanisław, Szwabe Mieczysław, Wałęski Józef, Warnecki Wł., Wiczorek Władysław, Wilczyński Henryk, Wojtysiak Władysław, Wolszczak Adam, Wroński Włodzimierz, Wyrzykowski Stanisław, Zawisza Jan, Zybek Kazimierz.

przez Ministerstwo Finansów
w Mennicy Państwowej:

Jakubowski Czesław.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 1.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Bracka 20a, w punktach sprzedaży: w Warszawie: „Dom Książki“, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, pl. 3 Krzyży 12, kiosk „Domu Książki“ w gmachu Sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w Łodzi przy ul. Nowotki 21 (Hipoteka), w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Kielcach, Koszalinie, Rzeszowie, Stalinoogrodzie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowiu Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.